

До цеглини — цеглина...
Крокви, варцаби та балки...
Ось і дах наче бриль,
А над ним яворове гілля.
Відзвеніли сокири,
Відспівали завзято рубанки, —
Дім стоїть мов картинка
І зір звеселя.
Час, напевно, й спочити...
Погода — на славу!
На причілку, у затінку,
Ставлять столи.
Неквапливі майстри
Посідали на лаву,
І в долонях їх м'яко
Думки зацвіли.
Палять «Приму»,
Примружують солодко очі,
Не скупі на слова,
До похвал не охочі, —
Палять, мирно гуторять,
І голови сиві,
І натруджені руки,
Мозольні і сильні,
На тлі чистого неба
Й розквітлої вишні
Тихе світло промінять,
Спокійні і величні.
